

Un obiect tensionat cu neașteptate aplicații

de Bogdan Suceavă

Pentru Adina

Primăvara aceasta am primit întâia confirmare a calculelor mele: răspunsul mi-a venit cu poșta aeriană, un referat științific de la o Universitate din Japonia. A durat mai bine de un an până ce am calculat primul prototip al unei suprafețe care era tensionată în fiecare punct, dar nu într-un mod omogen ori simetric, așa cum este tensionată sfera sau arcul de susținere al unui apeduct, ci într-un mod care să creeze tensiune între emisferele aparent disjuncte ale obiectului. Marea dificultate era distribuirea acestei tensiuni într-un mod inteligent echilibrat în jurul unei axe de rotație, astfel încât obiectul să se rotească la nesfârșit, cum un canar insomniac pe balansoar în colivie. Primele calcule sugerau că așa ceva ar fi fost fără îndoială posibil cu un obiect patru-dimensional într-o lume ambient cu șase dimensiuni. Marea dificultate a fost să pot reproduce această idee din patru dimensiuni în două, așa încât obiectul final să poată fi reprodus ca o suprafață. Minuțiozitatea referentului japonez a fost excepțională: a acoperit sârguincios fiecare detaliu de calcul și în două locuri mi-a sugerat simplificări ale raționamentului.

Nu este prima oară când se încearcă așa ceva. La ieșirea din Târgu Neamț, cum treci podul peste Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul, se

face drumul către Mânăstirea Doi Frasini. E un loc mai puțin cunoscut și, din